

[Gerhard Nielsen.]

ogsaa, at Folkeforbundspagtens Fædre er klar over dette Spørgsmaals Rækkevidde. Som allerede nævnt af den højtærede Udenrigsminister hentydes der i Folkeforbundspagtens Artikel 8 til, at der maa træffes Foranstaltninger til at afhjælpe de uheldige Virkninger af den private Vaabenhandel, og ogsaa i Artikel 23 omtales Spørgsmaalet om den internationale Vaabenhandel, og det forudsættes her, at der maa udøves en Kontrol, helst gennem Folkeforbundsraadet, navnlig paa saadanne Steder, hvor fælles Interesser maatte kræve det. Det fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser om de Bestræbelser, der har været udfoldet, inden man er naaet saa vidt, at man har kunnet enes om en Konvention, at der utvivlsomt har været mange Kræfter i Bevægelse for at hæmme disse Bestræbelser, og det kan man jo nok forstaa, da der til den private Vaabenfabrikation knytter sig meget store Kapitalinteresser og personlige Interesser. Hvis man i andre Lande har det, som vi indtil for kort Tid siden har haft det her i Landet, at ledende Personer indenfor Hæren har været knyttet til privat Vaabenfabrikation, endog paa en saadan Maade, at de har indtaget ledende Stillinger, er det ikke uforstaaeligt, at Forhandlingerne om dette Spørgsmaal har kunnet trække i Langdrag; det er naturligt, at disse stærke Interesser ikke gerne ser alt for store Indskrænkninger gennemført i Retten til at fabrikere og handle med Vaaben.

Nu er imidlertid Overvejelserne resulteret i den foreliggende Konvention, og jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at vi hilser dette med stor Tilfredshed.

Der findes i Konventionen en lang Række detaillerede Bestemmelser om, at enhver Udførsel af Vaaben skal være ledsaget af en hel Del Dokumenter, og at disse Dokumenter skal indeholde Navn og Adresse paa den, der med Regeringens Tilladelse udfører disse Vaaben, foruden adskillige andre Bestemmelser, der alle tager Sigte paa at gøre Kontrollen saa effektiv som muligt. En af Bestemmelserne maa man efter min Mening tillægge den allerstørste Betydning, og det er den, som den højtærede Udenrigsminister ogsaa omtalte, om offentligheden af Ind- og Udførsel af Vaaben til eller fra et Land. Det kræves i Konventionen, at disse Beretninger skal indeholde en Række Oplysninger om Værdien og Vægten af det, der udføres, om Antallet af de forskellige Vaaben og for visse Arters Vedkommende endvidere andre detaillerede Oplysninger — dette

gælder bl. a. Krigsskibe, Flyvemaskiner og Motorer til Flyvemaskiner.

Det maa ogsaa noteres med Tilfredshed, at det i Konventionens Artikel 35 er bestemt, at de høje kontraherende Parter — som det hedder i saadanne Konventioner — skal underkaste sig den permanente Domstol for mellemfolkelig Retspleje, for saa vidt der skulde opstaa Uoverensstemmelser mellem dem, Uoverensstemmelser, som ikke kan bringes ud af Verden ved Forhandling mellem Parterne indbyrdes, eller Uoverensstemmelser, som er opstaaet ved afvigende Fortolkning af Konventionens Bestemmelser. Enhver Tiltræden af at lade en international Domstol være afgørende for saadanne Uoverensstemmelser mellem Folkene maa hilses med stor Tilfredshed, det er i Virkeligheden et Skridt paa Vejen til Fred og Forstaaelse mellem Folkene. Ikke mindst smaa Lande som vort Land maa være stærkt interesseret i, at der indføres meget stærk offentlig Kontrol med Fabrikationen af og Handelen med Vaaben, thi det er jo givet, at der kan opstaa Forhold, hvor det ene Land vil se med Mistænksomhed paa det andet, og hvis der da ikke var en saadan stærk Kontrol med Udførselen af Vaaben, vilde det let kunne komme til at virke generende for det lille Land, som var mistænkeliggjort. Naar denne Konvention træder ud i Livet, kan man gennem de dér indeholdte Bestemmelser dokumentere sit Lands Udførsel og Indførsel og paa den Maade sikkert i mange Tilfælde undgaa Mistænkeliggørelse andetsteds fra.

Jeg anser det for givet, at samtlige Partier i Rigsdagen vil bifalde, at denne Konvention ratificeres, og jeg kan paa Socialdemokratiets Vegne erklære, at vi er villige til at give den i Forslaget givne Bemyndigelse til Ratifikation af den foreliggende Konvention.

Moltesen: Om denne Konvention kan der siges mange smukke Almindeligheder, og skønt dette altid er særdeles paaskønnet, skal jeg dog afholde mig derfra og kun henholde mig til de to Artikler, som har nogen særlig Betydning, nemlig Artiklerne 2 og 6.

Artikel 2 bestemmer, at Regeringen — Justitsministeriet — skal have Tilsyn med Vaabeneksporten. Dette er, som den højtærede Udenrigsminister allerede har udtalt, allerede Praksis her i Landet. Artikel 6 bestemmer, at fire Gange om Aaret skal det offentliggøres, hvilken Eksport der har fundet Sted. Denne Artikel har efter min